

1864 blev han Compagnichef ved 1ste Regiment, fra hvis Chef saavel som fra General Steinmann han har rosende Bidnesbyrd; han permitteredes i December s. A. Der foreligger ingen Oplysning om, at Andragendet har været indgivet til vedkommende Minister, og Udvalget maa derfor tilraade at henlægge det.

5. C. H. Andersen, forhen Fuldmægtig i andet Toldskrivercontoir i Kjøbenhavn, anbrager om Pension. Han er 69 Aar gammel og havde tjent i Toldfoget som privat Contoirist i henved 50 Aar, da han ifjor, krænkret over formeentlig Tilfidesættelse, fratraadte sin Stilling. Andragendet har ikke været hos Finantsministeren; derfor foreslaaes det henlagt.

6. Afstediget Premierlieutenant af Reserve S. R. Andersen ansøger om Pension som Underofficer af 1ste Klasse. I 1842 afstedigedes han som Commandeersergeant, 29 Aar gammel, med en aarlig Pension af 106 Rd. 44 β , der, efterat han havde staaet til Disposition paa halv Sold fra 1850—62, forhøiedes i 1863 med 47 Rd. 21 β og senere med 12 Rd. 75 β . Andragendet har ikke været hos Finantsministeren, og Udvalget maa derfor allerede af den Grund fravaade dets Fremme.

7. Fra det Udvalg, der har behandlet „Udkastet til Lov om extraordinair Pension for endeel afstedigede Officerer af Krigsreserven“ har Finantsudvalget modtaget et Andragende fra afstediget Capitain af Krigsreserven N. Sehestedt, hvori han anholder om Rigsdagens Medvirkning til, at der maatte blive tilstaaet ham Pension af samme Størrelse som den, han antager, der vil blive bevilget til de halvgagereede Reserveofficerer, som have tjent i sidste Krig, og om at blive anbefalet til Finantsministeren til at komme i Betragtning til civil Befordring. Han fremfører, at han er „den eneste af de allerældste Reserveofficerer, som ifølge Planen af 1842 paa egen Bekostning uddannede sig til Officerer“, idet han i dette Niemed indtraadte i Tjenesten 1843. Under Krigen 1848—50 avancerede han til Premierlieutenant og erholdt 1851 Capitains Charakter; 1852 blev han i Genhold til Lov af 29de

Marts s. A. § 3 sat paa halv Gage og erholdt samtidig Tilladelse „til at søge civile Embeder“; han afgik 1862, „uden nogen ham vitterlig tilregnelig Aarsag“, med eet Aars Gage som Premierlieutenant, skjøndt han formener alt fra 1860 at burde have haft Capitains Anciennet. Han stillede sig til Krigsbestyrelsens Raadighed under sidste Krig, men blev ikke benyttet. Det Udvalg, der først har behandlet Andragendet, udtaler i en Skrivelse til Finantsudvalget, at det ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at medoptage Andrageren blandt de Reserveofficerer, for hvilket det foreslaaer Understøttelse, hvorimod det henstiller til Finantsudvalget, hvorvidt det troer at kunne støtte Andragendet, forsaavidt det gaaer ud paa at anbefale Andrageren til Ansættelse i civil Tjeneste. I Genhold til denne Udtalelse har Finantsudvalget afholdt sig fra at behandle den første Deel af Andragendet, og da man ikke har troet at burde blande sig i Andragerens Forhold til Administrationen ved at give ham den begjærede Anbefaling, skal man tilraade at Andragendet henlægges.

8. Tretten afstedigede Officerer af Linien ansøge om Pensionsforhøielse. De angive at have tjent i Gjennemsnit 22 Aar som Underofficerer indtil 1848 og derefter i 19 Aar som Officerer i Linien (Krigsjaar regnes dobbelt), indtil de under 19de December 1864 afstedigedes med Pension efter de gjældende Regler, hvorefter deres Tjenestetid som Underofficerer ikke kunde komme i Betragtning. Pensionens Størrelse er angiven fra 316—514 Rd. af Gager m. M. fra 688—1,126 Rd.; derhos nyde de i Genhold til Lov af 11te Mai 1866 et midlertidigt Tillæg og have beholdt deres fulde Gage indtil 1ste April 1866. Allerede af Hensyn til, at Andragendet ikke har været hos Finantsministeriet, kan Udvalget ikke tilraade dets Fremme.

9. Krigsraad H. P. E. Halvorsen anbrager om Pensionsforhøielse. Han blev Underofficer 1831 og Materialforvalter 1852. Da han den 1ste Januar 1866 erholdt sin Afsted, kunde kun de sidste 14 Aars Tjenestetid ifølge de gjældende Regler komme i Betragt-